

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zmierzają za pomocą niniejszej skargi do stwierdzenia, na podstawie art. 265 TFUE, bezczynności Komisji polegającej na niezajęciu stanowiska w sprawie o sygn. akt C 36/07 (poprzednia sygn. akt NN 25/07) Niemcy przeciwko Deutsche Post (Dz.U. 2007 C 245, s. 21).

Na poparcie swej skargi skarżący podnoszą, że Komisja nie zajęła w rozsądnym czasie stanowiska w powyższym dochodzeniu, przez co naruszyła art. 7 i 13 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

Ponadto nie zajmując w rozsądnym czasie stanowiska Komisja naruszyła także zasadę dobrej administracji oraz zasadę pewności prawa. Zdaniem skarżących, należało przestrzegać zasady dobrej administracji, gdyż należy ona do zasad ogólnych wspólnych tradycjom konstytucyjnym państw członkowskich. Co więcej, zasada ta została w sposób wyraźny ujęta w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2010 C 83, s. 389).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2010 r. — Borax Europe przeciwko ECHA

(Sprawa T-346/10)

(2010/C 288/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Borax Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat K. Nordlander i H. Person, solicytor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

— Uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną.

— Stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o zidentyfikowaniu określonych boranów jako „substancji wzbudzających szczególnie duże obawy” spełniających przesłanki z art. 57 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”) (1) i o umieszczeniu ich na kandydackiej liście substancji wzbudzających szczególnie duże obawy do udzielenia zezwolenia (zwanej dalej „listą kandydacką”) z dnia 18 czerwca 2010 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

— Obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA o uznaniu określonych boranów jako „substancji wzbudzających szczególnie duże obawy” spełniających przesłanki z art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH i o umieszczeniu ich na liście kandydackiej w dniu 18 czerwca 2010 r.

Borany, których umieszczenie na liście kandydackiej na mocy zaskarżonego aktu skarżąca podważa, to: kwas borny, CAS Nr 10043-35-3, EC Nr 233-139-2; tetraboran sodu, bezwodny; tetraboran sodu dziesięciowodny, tetraboran sodu pięciowodny (CAS Nr 1330-43-4, 1303-96-4, 12179-04-3, EC Nr 215-540-4) („borany”). Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy: zaskarżony akt winien zostać uznany za nieważny, ponieważ oparty jest na dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, która zawiera pewne oczywiste błędy, co spowodowało naruszenie istotnego wymogu proceduralnego określonego w art. 59 rozporządzenia REACH. Jako uzasadnienie decyzji ECHA dokumentacja ta wskazuje, że borany są obecnie sklasyfikowane w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, co nie jest zgodne ze stanem faktycznym.

Zarzut drugi: ECHA wydała zaskarżony akt niewykonując uprzednio swej funkcji polegającej na przeprowadzeniu „merytorycznej” oceny, czy borany spełniają przesłanki, o których mowa w art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH. Zatem wydając zaskarżony akt ECHA dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, przekroczyła swe kompetencje i naruszyła zasadę dobrej administracji.

Zarzut trzeci: wreszcie, borany nie spełniają określonych w art. 57 lit. c) rozporządzenia REACH przesłanek uznania ich za działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 zgodnie z dyrektywą 67/548. W związku z tym nie są one „substancjami wzbudzającymi szczególnie duże obawy”, a umieszczenie ich na liście kandydackiej na mocy zaskarżonego aktu stanowi naruszenie art. 59 ust. 8 rozporządzenia REACH.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2010 r. — Adelholzener Alpenquellen przeciwko OHIM (kształt butelki z trzema wyrzeźbionymi szczytami górskimi)

(Sprawa T-347/10)

(2010/C 288/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Adelholzener Alpenquellen GmbH (Siegdsdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Rauscher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie R 1516/2009-1;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: trójwymiarowy znak towarowy mający kształt butelki z trzema wyrzeźbionymi szczytami górskimi dla towarów należących do klasy 32.

Decyzja eksperta: wniosek o rejestrację został oddalony.

Decyzja Izby Odwoławczej: odwołanie zostało oddalone.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹) z tego względu, że zgłoszony wspólnotowy znak towarowy posiada odróżniający charakter oraz naruszenie art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 z tego względu, że Izba Odwoławcza nie powinna była opierać swej decyzji na braku oświadczenia zgłaszającego („disclaimer”), a także naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 207/2009, biorąc pod uwagę to, że skarżąca nie mogła wypowiedzieć się na temat pewnych obrazów, które przywołano w uzasadnieniu decyzji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2010 r. — Panzeri przeciwko OHIM — Royal Trophy (Royal Veste e premia lo sport)

(Sprawa T-348/10)

(2010/C 288/97)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Panzeri (Monguzzo, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Galli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Royal Trophy Srl (Cava de Tirreni, Włochy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 20 maja 2010 r. oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 30 czerwca 2009 r.;